

СЛУЖБИ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА Ф

Skopje
Iah 51

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски, словенечки, македонски, албански и унгарски јазик. — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Службата на општествено книговодство за претплата, посебна издашница и огласи 608-3-291-2

Среда, 30 јуни 1971

БЕЛГРАД

БРОЈ 28

ГОД. XXVII

Цена на овој број е 6 динари. — Прегилатата за 1971 година внесува 276 динари. — Редакција: Улица Јована Ристика бр 1 Пошта Фах 228 — Телефон централа 50-911, 50-932, 50-933 и 50-934; Претплата служба 51-732; Продажна служба 51-671

317.

Врз основа на членот 60 од Законот за девизното работење („Службен лист на СФРЈ“ бр. 29/66, 54/67, 55/68, 13/69, 20/69, 50/69, 55/69, 32/70, 47/70, 53/70 и 15/71), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОДЛУКАТА ЗА РАСПОЛАГАЊЕ СО ДЕВИЗИТЕ ШТО ЌЕ ГИ ОСТВАРАТ ГРАЃАНИ

1. Во Одлуката за располагање со девизите што ќе ги остварат граѓани („Службен лист на СФРЈ“, бр. 45/66) во точката 1 став 2 по зборовите: „оваа точка“ се додаваат зборовите: „гласат на име и“ а зборовите: „Народната банка на Југославија и“ се бришат.

2. Во точката 2 одредба под 2 зборовите: „инженерите и адвокатите“ се заменуваат со зборовите: „инженерите, адвокатите, новинарите и преведувачите“.

Во одредбата под 3 зборовите: „до 100.000 динари и 30% од износите што преминуваат 100.000 динари“ се бришат.

Во одредбата под 4 процентот: „30%“ се заменува со процентот: „50%“.

3. Во точката 4 став 2 зборовите: „деца и родители“ се заменуваат со зборовите: „деца, родители, браќа и сестри“.

4. Во точката 7 зборовите: „од 90 дена од денот на пресметувањето на остварените девизи“ се заменуваат со зборовите: „од 60 дена од денот на внесувањето или приемот на девизите“.

5. Точката 9 се менува и гласи:

„9. Банките што вршат работи на собирање на девизно штедење според одредбите на оваа одлука од Народната банка на Југославија можат да купат и да внесат во својот девизен кредитен фонд девизи во височина до 10% од пресметаната камата во девиза по тие сметки и штедни влогови на 31 декември претходната година или во височина до 10% од зголемената состојба на тие сметки и штедни влогови помеѓу 1 јануари и 31 декември претходната година.“

6. Во точ. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 и 9 по зборовите: „девизна сметка“ во различни членувања се додаваат зборовите: „или девизен штеден влог“ во соодветно членување.

7. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 117

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

318.

Врз основа на членот 8 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ПРОДОЛЖУВАЊЕ НА ВАЖЕЊЕТО НА ОДЛУКАТА ЗА ДАВАЊЕ РЕГРЕС ПРИ ПРОДАЖБАТА НА ВЕШТАЧКИ ГУБРИЊА ВО ПРВОТО ПОЛУГОДИЕ НА 1971 ГОДИНА ЗА ПОТРЕБИТЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО И ШУМАРСТВОТО

1. Одлуката за давање регрес при продажбата на вештачки губриња во првото полугодие на 1971 година за потребите на земјоделството и шумарството („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/71) ќе се применува и во третото тримесечје на 1971 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 113

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

319.

Врз основа на членот 8 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ПРОДОЛЖУВАЊЕ НА ВАЖЕЊЕТО НА ОДЛУКАТА ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРЕМИЈА ЗА КРАВЈО И ОВЧО МЛЕКО ВО ПРВОТО ПОЛУГОДИЕ НА 1971 ГОДИНА

1. Одлуката за определување премија за кравјо и овчо млеко во првото полугодие на 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/71) ќе се применува и во третото тримесечје на 1971 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 114

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

320.

Врз основа на членот 8 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРЕМИИ ЗА ВОЛНА ВО ПРВОТО, ВТОРОТО И ТРЕТОТО ТРИМЕСЕЧЈЕ НА 1971 ГОДИНА

1. На работните организации што самите или во кооперација произведуваат волна или вршат промет на волна им се исплатува премија за количините на волна од домашно производство продадени и испорачани од 1 јануари до 30 септември 1971 година на работните организации што се занимаваат со преработка или со извоз на волна непосредно или преку Сојузната дирекција за резерви на индустриски производи, како и за количините на волна од домашно производство што во тој период самите ќе ги преработат.

2. Премијата од точката 1 на оваа одлука за 1 kg испрана волна изнесува:

Динари

1) за волна мерино I класа	26,00
2) за волна полумерино Ia класа	23,40
3) за волна полумерино Ib класа	20,30
4) за волна цигаја IIa класа	16,10
5) за волна цигаја IIb класа	14,70
6) за волна руда праменка IIIa класа	12,40
7) за волна руда праменка IIIb класа	11,60

3. Премиите од точката 2 на оваа одлука ќе се исплатуваат од средствата распоредени на Сојузниот секретаријат за стопанство во Сојузниот буџет за 1971 година — за интервенции во стопанството.

Во средствата од ставот 1 на оваа точка се содржани и средствата од кои се исплатува премијата за волна според Одлуката за определување премија за волна во првото тримесечје на 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/71).

4. Според одредбите на оваа одлука премијата ќе им се исплатува и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации.

5. Се овластува сојузниот секретар за стопанство да донесе, во спогодба со сојузниот секретар за финансии, поблиски прописи за начинот и постапката за остварување на премијата од оваа одлука и за тоа што се смета како производство на волна во кооперација, како и да ја утврди документацијата што корисниците на премијата треба да ја приложат кон барањето за премија.

6. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за определување премија за волна во првото полугодие на 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/71).

7. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 119

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичиќ, с. р.

321.

Врз основа на членот 8 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПРЕМИЈА ЗА СУРОВ ПАМУК ВО ПРВОТО, ВТОРОТО И ТРЕТОТО ТРИМЕСЕЧЈЕ НА 1971 ГОДИНА

1. На работните организации што се занимаваат со производство на суров памук или вршат откуп на суров памук од индивидуални производители, им се исплатува премија за количините на суров памук продадени и спорачани од 1 јануари до 30 септември 1971 година на работните организации што се занимаваат со преработка на памук, како и за количините на суров памук што во тој период самите ќе ги преработат.

2. Премијата од точката 1 на оваа одлука за 1 kg суров памук изнесува:

Динари

1) за памук I класа	1,80
2) за памук II класа	1,70
3) за памук III класа	1,60

3. Премиите од точката 2 на оваа одлука ќе се исплатуваат од средствата распоредени на Сојузниот секретаријат за стопанство во Сојузниот буџет за 1971 година — за интервенции во стопанството.

Во средствата од ставот 1 на оваа точка се содржани и средствата од кои се исплатува премијата за суров памук според Одлуката за определување премија за суров памук во првото тримесечје на 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/71).

4. Одредбите на оваа одлука што се однесуваат на работните организации важат и за самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации.

5. Се овластува сојузниот секретар за стопанство, да донесе во спогодба со сојузниот секретар за финансии, поблиски прописи за начинот и постапката за остварување на премијата од оваа одлука, како и да ја утврди документацијата што корисниците на премијата треба да ја приложат кон барањето за премија.

6. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за определување премија за суров памук во првото полугодие на 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/71).

7. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 127

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичиќ, с. р.

322.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА МИНИМАЛНАТА ОТКУПНА ЦЕНА ЗА КРАВЈО И ОВЧО МЛЕКО

1. Работните организации што се занимаваат со промет или со преработка на кравјо и овчо млеко (во понатамошниот текст: млекото) ќе купуваат

свежо млеко од работните организации што го произвеле млекото самите или договориле и организирале производство во кооперација со индивидуални производители — по цена која не може да биде помалка од 0,40 динари за една масна единица, франко собирно место на продавачот, лактофриз или подвижна цистерна.

Работната организација која договара и организира производство на млеко во кооперација со индивидуални производители, ќе го презема од индивидуалните производители млекото произведено во таа кооперација по цената од ставот 1 на оваа точка франко собирно место на таа работна организација или франко латкофриз или франко подвижна цистерна.

2. Цената од точката 1 на оваа одлука се однесува на кравјото млеко ако тоа во поглед на квалитетот ги исполнува следните услови:

1) да има специфична тежина од 1,029 до 1,034;
2) степенот на механичката нечистота на филтер-крулчето да не ја минува третата класа (според скалата 1—5 на Институтот за млекарство на Југославија);

3) степенот на киселоста да не е поголем од 7,6°, сметајќи според Sokslet — Henkel;

4) времето на обезбојувањето на метиленското синило да изнесува најмалку два часа, сметајќи по оригиналната метода на Orli Jensen, со таблети-те со стандардна количина на метиленско синило;

5) да има најмалку 3,2% млечна маст, определена според методата на Gerber;

6) да не е произведено од крави лекувани со арсен, со жива или со други лекови што преминуваат во млекото, за време на лекувањето и за време до пет дена по лекувањето;

7) да не содржи антибиотици;

8) да е оладено на температура од најмалку 12° C;

3. Цената за кравјото млеко од точката 1 на оваа одлука се намалува:

1) за 0,05 динари за еден литар — ако млекото не е оладено на температура од најмалку 12° C;

2) за 0,10 динари за еден литар — ако времето на обезбојувањето на метиленското синило изнесува од 1 час и 46 минути до 1 час и 59 минути;

3) за 0,15 динари за еден литар — ако времето на обезбојувањето на метиленското синило изнесува од 1 час и 31 минута до 1 час и 45 минути;

4) за 0,17 динари за еден литар — ако времето на обезбојувањето на метиленското синило изнесува од 1 час и 16 минути до 1 час и 30 минути;

4. Цената од точката 1 на оваа одлука се однесува на овчото млеко ако тоа во поглед на квалитетот ги исполнува следните услови:

1) да има специфична тежина од 1,031 до 1,036;

2) степенот на механичката нечистота на филтер-крулчето да не ја минува четвртата класа (според скалата 1—5 на Институтот за млекарство на Југославија);

3) степенот на киселоста да не е поголем од 9,5°, сметајќи според Sokslet — Henkel;

4) времето на обезбојувањето на метиленското синило да изнесува најмалку 20 минути, сметајќи по оригиналната метода на Orli Jensen, со таблети со стандардна количина на метиленско синило;

5) да има најмалку 4% млечна маст, определена според методата на Gerber;

6) да не е произведено од овци лекувани со арсеник, жива или со други лекови што преминуваат во млекото, за време на лекувањето и за време до пет дена по лекувањето;

7) да не содржи антибиотици;

8) да е оладено на температура од најмалку 12° C.

5. За овчото млеко што не е оладено на температура од најмалку 12° C, цената од точката 1

на оваа одлука се намалува за 0,05 динари за еден литар.

6. Ако времето на обезбојувањето на метиленското синило кај овчото млеко изнесува до 20 минути, цената од точката 1 на оваа одлука не се однесува на таквото млеко.

7. Квалитетот на млекото се утврдува на собирното место од точката 1 на оваа одлука.

Начинот на утврдувањето на квалитетот на млекото странките го договораат спогодбено.

8. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за минималната откупна цена за кравјо млеко („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/71).

9. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 118

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичић, с. р.

323.

Врз основа на членот 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНИ НА ОДЛУКАТА ЗА МИНИМАЛНАТА ОТКУПНА ЦЕНА ЗА СОНЧОГЛЕД

1. Во Одлуката за минималната откупна цена за сончоглед („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/71) во точката 1 став 1 бројот: „1,80“ се заменува со бројот: „2,10“.

2. Во точката 2 став 2 бројот: „0,04“ се заменува со бројот: „0,05“.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 124

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичић, с. р.

324.

Врз основа на членот 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА МИНИМАЛНАТА ОТКУПНА ЦЕНА ЗА ШЕКЕРНА РЕПА

1. Во Одлуката за минималната откупна цена за шеќерна репа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/71) во точката 1 став 1 бројот: „0,22“ се заменува со бројот: „0,24“.

Во ставот 2 бројот: „0,0142“ се заменува со бројот: „0,0155“.

2. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 128

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичиќ, с. р.

325.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА МИНИМАЛНИТЕ ОТКУПНИ ЦЕНИ ЗА КОНОПОВО СТЕБЛЕНЦЕ

1. Стопанските организации што се занимаваат со преработка на коноп (каделарници) ќе купуваат конопово стебленце од работните организации што произведуваат конопово стебленце самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, како и од индивидуалните производители, по цени кои не можат да бидат пониски од следните цени, и тоа за:

Дин./kg

I класа	— — — — —	0,35
II класа	— — — — —	0,30
III класа	— — — — —	0,27
IV класа	— — — — —	0,25

2. Цените од точката 1 на оваа одлука се подразбираат франко магацин, вагон, шлеп или друго превозно средство по избор на купувачот, во местото на продавачот, а важат за коноповото стебленце од определена класа и од вообичаен квалитет во прометот.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 126

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичиќ, с. р.

326.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА ПЧЕНИЦА И 'РЖ

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации, што се занимаваат со производство на пченица и 'рж самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и на индивидуалните производители

(во понатамошниот текст: производителите) им се обезбедуваат гарантирани цени за пченица и 'рж (во понатамошниот текст: житото), и тоа:

Дин./kg

1) за пченица сорти од квалитетна група А и Б	— — — — —	1,30
2) за пченица сорти од квалитетна група Ц	— — — — —	1,20
3) за 'рж	— — — — —	1,20

Цените од ставот 1 на оваа точка се подразбираат за житото испорачано во месец јули. Овие цени се зголемуваат за секој следен месец почнувајќи од месец август заклучно со месец мај, и тоа за:

Дин./kg

— пченица од квалитетна група А	— — — — —	0,009
и Б за	— — — — —	0,007
— пченица од квалитетна група Ц за	— — — — —	0,007
— 'рж за	— — — — —	0,007

Во јуни се применуваат цените од месец мај.

2. Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи (во понатамошниот текст: Дирекцијата) е должна по цените и под условите од оваа одлука да ги купува сите количини на жито што ќе ѝ ги понудат производителите заради купување и купеното жито што ќе ѝ го стават на располагање производителите да го преземе во рок од три месеци од денот на ставањето на располагање. Дирекцијата е должна на производителот да му ја плати гарантираната цена која важи за месецот во кој се презема житото.

3. Цените од точката 1 на оваа одлука се подразбираат франко вагон натоварна станица на производителот или франко магацин на железничка станица на производителот или франко магацин на мелница за производителите што се занимаваат со производство на жито самите или во кооперација со индивидуалните производители — по избор на Дирекцијата, а за индивидуалните производители — франко магацин на стопанските организации што ги областила Дирекцијата да вршат за нејзина сметка откуп, и тоа за жито зрело, здраво, без знаци на мувла и туѓ вкус и мириса, употребливо за човечка исхрана, незаразено со житни болести и штетници, од следниот квалитет:

1) пченица — 76 kg хектолитарска тежина, со 2% уродица и нечистота и 13% влага;

2) 'рж — 70 kg хектолитарска тежина, со 2% уродица и нечистота и 13% влага.

4. Ако житото има поголема или помала хектолитарска тежина од онаа што е предвидена во точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена се зголемува односно намалува за 0,5% за секој килограм над или под предвидената хектолитарска тежина. Дропките се земаат предвид. Пченица што има хектолитарска тежина поголема од 80 kg ќе се смета дека има хектолитарска тежина од 80 kg.

Ако житото има поголем или помал процент уродица, нечистота или влага од оној што е предвиден во точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена за процентот на уродица, нечистота или влага под или над предвидениот процент ќе се намали односно наголеми за истиот процент. Дропките се земаат предвид. Кршени зрна помали од половина се сметаат во уродица.

На пченица што има хектолитарска тежина помала од 74 kg или уродица и нечистота повеќе од 5%, не се применуваат одредбите на оваа одлука.

5. Дирекцијата не е должна да купува понудено жито што има процент на влага поголем од 14%.

Дирекцијата по исклучок, може, да презема жито што има процент на влага поголем од 14%, со тоа што гарантираната цена на таквото жито ќе се намали и за трошоците на сушењето. Трошоците на сушењето се утврдуваат со договор склучен помеѓу производителот и Дирекцијата.

За снетливост на житото во посилен степен и за замачканост и завалканост на житото ќе се одбие до 5% од гарантираната цена.

6. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на житото.

7. Дирекцијата може да овласти одделни стопански организации да купуваат за нејзина сметка жито во смисла на одредбите од оваа одлука.

8. Оваа одлука ќе се применува на пченицата и ржта почнувајќи од родот на 1971 година.

9. Поблиски прописи за сортите на пченица од точката 1 под 1 од оваа одлука донесува сојузниот секретар за стопанство.

10. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за гарантираните цени за пченица и рж („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/69 и 42/70).

11. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 116

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичич, с. р.

327.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНАТА ЦЕНА ЗА ПЧЕНКА

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во состав на работните организации, што се занимаваат со производство на пченка самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и на индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите), им се обезбедува гарантирана цена за пченка од 0,90 динари за 1 килограм.

Цената од ставот 1 на оваа точка се подразбира за пченка испорачана во септември, октомври и ноември. Оваа цена се зголемува за секој следен месец почнувајќи од месец декември заклучно со месец мај, и тоа за 0,007 динари за еден килограм пченка. Во јуни, јули и август се применува цената од месец мај.

2. Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи (во понатамошниот текст: Дирекцијата) по цената и под условите од оваа одлука е должна да ги купува сите количини на пченка што производителите ќе ѝ ги понудат заради купување и купената пченка што производителите ќе ѝ ја стават на располагање да ја преземе во рок од три месеци од денот на ставањето на располагање. Дирекцијата е должна на производителот да му ја плати гарантираната цена која важи за месецот во кој се презема пченката.

3. Цените од точката 1 на оваа одлука се подразбираат франко вагон натоварна станица на производителот или франко магацин на железничка станица на производителот или франко магацин на мелница за производителите што се занимаваат со производство на пченка самите или во кооперација со индивидуални производители — по избор на Дирекцијата, а за индивидуалните производители —

франко магацин на стопанските организации што Дирекцијата ги овластила да вршат откуп за нејзина сметка, и тоа за пченка зрела, здрава, без знаци на мувла и без туѓ вкус и миризба, употреблива за човечка исхрана односно за добиточна исхрана, незаразена со житни болести и штетници, квалитет во зрно: со 14% влага и до 2% дефектни зрна и други примеси и до 4% кршени зрна.

4. Ако пченката има поголем или помал процент на влага од процентот што е предвиден во точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена за процентот на влага под или над предвидениот процент ќе се намали односно зголеми за истиот процент. Дропките се земаат предвид.

5. Дирекцијата не е должна да купува понудена пченка која има процент на влага поголем од 14,5%.

Дирекцијата, по исклучок, може да ја презема и пченка што има процент влага поголем од 14,5%, со тоа што гарантираната цена на таквата пченка ќе се намали и за трошоците на сушењето. Трошоците на сушењето се утврдуваат со договор склучен помеѓу Дирекцијата и производителот.

6. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на пченката.

7. Дирекцијата може да овласти одделни стопански организации да купуваат пченка за нејзина сметка, во смисла на одредбите од оваа одлука.

8. Оваа одлука ќе се применува на пченката почнувајќи од родот на 1971 година.

9. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престануваат да важат Одлуката за гарантираната цена за пченка („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/65) и Одлуката за гарантираните цени за пченица и пченка („Службен лист на СФРЈ“, бр. 42/67).

10. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 123

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичич, с. р.

328.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА ЈАЧМЕН И ОВЕС

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации, што се занимаваат со производство на јачмен и овес самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и на индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите), им се обезбедува гарантирана цена за јачмен и овес (во понатамошниот текст: житото) од 0,95 динари за 1 килограм.

Цената од ставот 1 на оваа точка се подразбира за житото испорачано во месец јули. Оваа цена се зголемува за секој следен месец почнувајќи од месец август заклучно со месец мај, и тоа за 0,007 динари за 1 килограм. Во јуни се применува цената од месец мај.

2. Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи (во понатамошниот текст: Дирекцијата) по цената и под условите од оваа одлука е

должна да ги купува сите количини на жито што производителите ќе ѝ ги понудат заради купување и купеното жито што производителите ќе ѝ го стават на располагање ќе го преземе во рок од три месеци од денот на ставањето на располагање. Дирекцијата е должна да му ја плати на производителот гарантираната цена што важи за месецот во кој житото се испорачува.

3. Цените од точката 1 на оваа одлука се подрабираат франко вагон на натоварната станица на производителот или франко магацин на железничката станица на производителот или франко магацин на мелницата за производителите што се занимаваат со производство на жито самите или во кооперација со индивидуални производители — по избор на Дирекцијата, а за индивидуалните производители — франко магацин на стопанските организации што Дирекцијата ги овластила за нејзина сметка да вршат откуп, и тоа за жито зрело, здраво, без знаци на мувла и туѓ вкус и миризба, употребливо за човечка односно добиточна исхрана, незаразено со житни болести и штетници, од следниот квалитет:

1) јачмен (освен пиварски) — 63 kg хектолитарска тежина, со 2% уродица и нечистота и 13% влага;

2) овес — 43 kg хектолитарска тежина, со 2% уродица и нечистота и 13% влага.

4. Ако житото има поголема или помала хектолитарска тежина од тежината од точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена се зголемува односно намалува за 0,5% за секој килограм над или под предвидената хектолитарска тежина. Дропките се земаат предвид.

Ако житото има поголем или помал процент на уродица, нечистота или влага од процентот од точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена за процентот на уродица, нечистота или влага под или над предвидениот процент ќе се намали односно зголеми за истиот процент. Дропките се земаат предвид.

5. Дирекцијата не е должна да купува понудено жито кое има процент на влага поголем од 14%.

Дирекцијата, по исклучок, може да презема жито кое има процент на влага поголем од 14%, со тоа што гарантираната цена на таквото жито ќе се намали и за трошоците на сушењето. Трошоците на сушењето се утврдуваат со договор склучен помеѓу производителот и Дирекцијата.

За сметливост на житото во посилен степен и за замачканост и завалканост на житото ќе се одбие до 5% од гарантираната цена.

6. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на житото.

7. Дирекцијата може да овласти одделни стопански организации да купуваат жито за нејзина сметка во смисла на одредбите од оваа одлука.

8. Оваа одлука ќе се применува на житото почнувајќи од родот на 1971 година.

9. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за гарантираните цени за јачмен и овес („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/65).

10. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 122

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичиќ, с. р

329.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА ДОБИТОК

1. На работните организации и самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации, што произведуваат и гојат добиток сами или во кооперација со индивидуални производители, и на индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите), им се обезбедуваат следните гарантирани цени за свињи, говеда, овци и живина, и тоа:

	Цена Дин./kg
топла жива полу- мера тинка	

А. Свињи

За месести свињи и нивни меѓусебни мелези, врз база на 26% месо на 100 килограми жива мера или 33% месо на 100 килограми топли полутинки — — — — —

6,81 8,62

За живи свињи што содржат над 26% месо до заклучно 30% цената се зголемува за секој процент месо за 0,26 динари, а за свињите што содржат 31% месо или повеќе цената за секој процент месо се зголемува за 0,32 динари по килограм.

За топли полутинки од месести свињи за секој процент месо над 33% до заклучно 37% цената за секој процент месо се зголемува за 0,32 динари, а за топли полутинки со 38% или повеќе проценти месо цената за секој процент месо се зголемува за 0,37 динари по килограм.

Цените не се гарантираат за свињи што содржат под 26% месо на 100 килограми жива мера, или што содржат под 33% месо на 100 килограми топли полутинки.

Процентот на месо се утврдува на линијата на колење во однос на кланичната тежина според посебниот југословенски стандард — месести свињи за индустриска преработка JUS E.C1.021 под 3 и 5, односно врз основа на дебелината на слојот сланина заедно со кожата, измерено на линијата на колење, и тоа: на крстините на местото каде што мускулот најмногу влегува во сланината и на средината на грбот помеѓу 13-то и 14-то ребро. Врз основа на тие две вредности на дебелината на сланината се утврдува процентот на месото според табелата 2 на наведениот стандард.

Цена Дин./kg
жива мера

Б. Говеда

1) За згоени телиња од благородни раси и за нивни меѓусебни мелези, освен расите церсеј и црвена данска, до 6 месеци старост:

а) 1а класа, тежина најмалку 150 kg, рандман најмалку 62% — — — — —

10,80

	Цена Дин./kg		Цена Дин./kg
	жива мера		жива мера
б) I класа, тежина најмалку 150 kg, рандман најмалку 62% — — — — —	10,30	За секој процент месо над рандманот од 52% цената се зголемува за 0,1519 динари по килограм.	
2) За згоени јунчиња од благородни раси и за нивни меѓусебни мелези, освен расите церсеј и црвена данска, над 6 до 12 месеци старост и со млечни заби:		7) За гоени постари јунчиња, млади говеда-мелези од расата буша и другите домашни раси (истарска, колубарска, посавска, подолска и гатачка) со благородни раси, над 18 до 36 месеци старост, со 4 постојани заби:	
а) Ia класа, тежина најмалку 350 kg за машки и 320 kg за женски грла, рандман најмалку 58% — — — — —	9,50	а) I класа, тежина најмалку 400 kg за машки и 360 kg за женски грла, рандман најмалку 54% — — — — —	8,20
За секој процент месо над рандманот од 58% цената се зголемува за 0,1638 динари по килограм;		За секој процент месо над рандманот од 54% цената се зголемува за 0,1518 динари по килограм;	
б) I класа, тежина најмалку 350 kg за машки и 320 kg за женски грла, рандман најмалку 56% — — — — —	9,20	б) II класа, тежина најмалку 350 kg за машки и 300 kg за женски грла, рандман најмалку 50% — — — — —	7,65
За секој процент месо над рандманот од 56% цената се зголемува за 0,1643 динари по килограм.		За секој процент месо над рандманот од 50% цената се зголемува за 0,1530 динари по килограм.	
3) За згоени јунчиња од благородни раси и за нивни меѓусебни мелези, освен расите церсеј и црвена данска, над 12 до 18 месеци старост, без постојани заби:		8) За згоени телиња до 6 месеци старост, од расата буша:	
а) Ia класа, тежина најмалку 450 kg за машки и 400 kg за женски грла, рандман најмалку 58% — — — — —	9,50	а) I класа, тежина најмалку 60 kg, рандман 54% — — — — —	8,50
За секој процент месо над рандманот од 58% цената се зголемува за 0,1638 динари по килограм;		б) II класа, тежина најмалку 60 kg, рандман 52% — — — — —	8,10
б) I класа, тежина најмалку 450 kg за машки и 400 kg за женски грла, рандман најмалку 56% — — — — —	9,20	9) За згоени помлади јунчиња над 6 до 18 месеци старост, од расата буша, со млечни заби:	
За секој процент месо над рандманот од 56% цената се зголемува за 0,1643 динари по килограм.		а) I класа, тежина најмалку 200 kg за машки и 180 kg за женски грла, рандман најмалку 52% — — — — —	7,60
4) За згоени постари јунчиња (млади говеда) од благородни раси и за нивни меѓусебни мелези, освен расите церсеј и црвена данска, над 18 до 36 месеци старост, што имаат најмногу 4 постојани заби:		За секој процент месо над рандманот од 52% цената се зголемува за 0,1500 динари по килограм;	
а) Ia класа, тежина најмалку 500 kg за машки и 450 kg за женски грла, рандман најмалку 58% — — — — —	9,20	б) II класа, тежина најмалку 200 kg за машки и 180 kg за женски грла, рандман најмалку 48% — — — — —	7,25
За секој процент месо над рандманот од 58% цената се зголемува за 0,1586 динари по килограм;		За секој процент месо над рандманот од 48% цената се зголемува за 0,1510 динари по килограм.	
б) I класа, тежина најмалку 470 kg за машки и 420 kg за женски грла, рандман најмалку 56% — — — — —	8,75	10) За згоени постари јунчиња — млади говеда, од расата буша, над 18 до 36 месеци старост, со најмалку 4 постојани заби:	
За секој процент месо над рандманот од 56% цената се зголемува за 0,1562 динари по килограм.		а) I класа, тежина најмалку 270 kg за машки и 220 kg за женски грла, рандман најмалку 52% — — — — —	7,25
5) За згоени телиња-мелези од расата буша и другите домашни раси (истарска, колубарска, посавска, подолска и гатачка) со благородни раси, до 6 месеци старост:		За секој процент месо над рандманот од 52% цената се зголемува за 0,1394 динари по килограм;	
а) I класа, тежина најмалку 90 kg, рандман најмалку 56% — — — — —	8,90	б) II класа, тежина најмалку 250 kg за машки и 200 kg за женски грла, рандман најмалку 48% — — — — —	6,80
б) II класа, тежина најмалку 90 kg, рандман 54% — — — — —	8,50	За секој процент месо над рандманот од 48% цената се зголемува за 0,1417 динари по килограм.	
б) За згоени помлади јунчиња-мелези на расата буша и другите домашни раси (истарска, колубарска, посавска, подолска и гатачка) со благородни раси, над 6 до 18 месеци старост, со млечни заби:		В. Овци	
а) I класа, тежина најмалку 350 kg за машки и 300 kg за женски грла, рандман најмалку 54% — — — — —	8,50	1) За згоени јагниња, од 5 до 12 месеци старост, што немаат изменето ниеден млечен заб:	
За секој процент месо над рандманот од 54% цената се зголемува за 0,1574 динари по килограм;		а) I класа, тежина најмалку 20 kg, рандман најмалку 54% — — — — —	8,50
б) II класа, тежина најмалку 300 kg за машки и 260 kg за женски грла, рандман најмалку 52% — — — — —	7,90	б) II класа, тежина најмалку 20 kg, рандман најмалку 50% — — — — —	8,00
		2) За згоени шилежиња, над 1 до 2 години старост, што имаат најмногу два постојани заби:	
		а) I класа, тежина најмалку 25 kg, рандман најмалку 52% — — — — —	7,55
		б) II класа, тежина најмалку 25 kg, рандман најмалку 48% — — — — —	7,00

	Цена Дин./kg	жива мера
3) За згоени овци и овни, над 2 години старост:		
а) I класа, до 5 години старост, со најмалку 6 постојани заби, тежина најмалку 30 kg, рандман најмалку 50% —	6,20	
б) II класа, до 5 години старост, со најмногу 6 постојани заби, тежина најмалку 30 kg, рандман најмалку 46% —	5,90	

Г. Живина

За згоени пилиња бројлери:

а) I класа — — — — —	6,50
б) II класа — — — — —	6,30

2. Цените од точката 1 на оваа одлука важат за 1 kg добиток жива мера или за 1 kg топла полутинка, франко натоварено во вагон или камион, по избор на купувачот, во местото на продавачот. Тежината се утврдува по истекот на 12 часа од последното хранење, или најдоцна 2 часа по колењето, или кај нахранети говеда и овци намалено до 5% а кај свињи до 2%.

Цените од ставот 1 на оваа точка се однесуваат на квалитетот на добитокот пропишан:

1) со посебниот југословенски стандард — местети свињи за индустриска преработка JUS E.C1.021;
2) со прописите за квалитетот на говедата и овците за колење и гоене РК-Е2 (трето преработено издание).

Цените од точката 1 под А, Б и В на оваа точка не се применуваат на грла кај кои постојат скриени мани, што ќе се утврдат на линијата на колење.

Преземањето по квалитет го врши стручната служба што ќе ја определи надлежниот републички орган, под надзор на органот на пазарната инспекција.

3. Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи (во понатамошниот текст: Дирекцијата) е должна да ги преземе свињите, говедата, овците и живината по цените од точката 1 на оваа одлука. Свињите и говедата Дирекцијата ќе ги преземе во количините што производителите ќе ги договорат за испорака на Фондот за унапредување на производството и за пласман на добитокот и добиточните производи и тие количини ги регистрираат кај Дирекцијата.

Дирекцијата е должна по цените од точката 1 под А и Б од оваа одлука да ги преземе и сите количини свињи и говеда што ќе ги понудат производителите а не се договорени за испорака на Фондот за унапредување на производството и за пласман на добитокот и добиточните производи, ако тие количини производителите поединечно или преку своите деловни здруженија ги регистрираат кај Дирекцијата.

Дирекцијата ќе ги презема свињите, говедата, овците и живината според ст. 1 и 2 на оваа точка ако количините се регистрирани кај Дирекцијата до 31 декември за секоја наредна година.

Количините регистрирани кај Дирекцијата секоја година можат да се дополнуваат, со тоа што дополнувањето да не може да биде на штета на производителот.

Договорите за регистрација од ст. 1 и 2 на оваа точка, покрај вкупните количини, мораат да содржат и динамика на испораката по квартали, така што и обврската на Дирекцијата во поглед преземањето да важи само за испораката на количината по така договорената динамика.

4. Цените од точката 1 на оваа одлука важат ако производителите ѝ понудат на Дирекцијата добиток за откуп најмалку во следните количини:

1) свињи — најмалку	500 парчиња;
2) говеда — најмалку	50 парчиња;
3) овци или јагњини — најмалку	500 парчиња;
4) бројлери — најмалку	5000 парчиња.

5. Стопанските организации што ќе ги овласти Дирекцијата ќе ги купуваат по цените и под условите од точ. 1, 2 и 3 на оваа одлука сите количини свињи, говеда, овци и живина, што производителите ќе им ги понудат заради купување најдоцна 30 дена пред почетокот на испораката на говедата и овците, а 20 дена пред почетокот на испораката на свињите и живината.

Дирекцијата е должна да го преземе понудениот добиток по истекот на рокот на испораката.

Ако Дирекцијата не го преземе добитокот во тој рок, таа е должна понудениот добиток, без оглед на неговиот квалитет, да го преземе, а по истекот на тој рок да им ги надомести на производителите трошоците и штетата што ќе настанат поради тоа.

Ако производителот не ги подготви пријавените количини добиток или не го испорача добиток по договорената динамика, тој е должен да ѝ ги надомести на Дирекцијата трошоците и штетата што ќе настанат поради тоа.

Стопанските организации од ставот 1 на оваа точка се должни, ако за тоа добијат налог од Дирекцијата, откупениот добиток односно месото и преработките од месо од таков добиток да ги продадат на определен пазар односно на определени купувачи.

Односот помеѓу Дирекцијата и стопанските организации од ставот 1 на оваа точка се регулира со писмен договор.

6. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за гарантираните цени за добиток („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/69).

7. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 125
23 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичиќ, с. р.

330.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА ВОЛНА

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации што произведуваат волна самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и на индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите) им се гарантираат следните откупни цени за волна, и тоа:

	Дин./kg
1) за волна мерино I класа	28,00
2) за волна полмерино Ia класа	26,00
3) за волна полумерино Ib класа	20,80
4) за волна цигаја IIa класа	16,60
5) за волна цигаја IIb класа	15,20
6) за волна руда праменка IIIa класа	13,50
7) за волна руда праменка IIIb класа	13,20

Одредбите на оваа одлука се применуваат и на работните организации што вршат промет на волна и тоа за оние количини волна од домашно производство што се произведени во кооперација со производители на волна.

Цената на волната стрижена од јагњица (ја-рина) од иста класа според JUS е пониска за 5% од цените од ставот 1 на оваа точка.

Цените на волната во боја од соодветни класи според JUS се пониски за 10% од цените од ставот 1 на оваа точка.

2. Цените од точката 1 на оваа одлука се под-разбираат франко натоварено во вагон, брод или друго превозно средство, по избор на купувачот во местото на продавачот.

Цените се подразбираат врз база на прана волна и се однесуваат на квалитетот на волна пропишан со југословенскиот стандард JUS F.B1. 011 донесен со Решението за југословенскиот стандард за волнено влакно („Службен лист на СФРЈ“, бр. 41/63).

3. Сојузната дирекција за резерви на индустри-ски производи (во понатамошниот текст: Дирекци-јата) по цените и под условите од оваа одлука е должна да ги купува сите количини волна што производителите ќе ѝ ги понудат заради купување и купената волна што производителите ќе ѝ ја стават на располагање да ја преземе во рок од два месеци од денот на ставањето на располагање.

4. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на волна.

5. Дирекцијата може да овласти одделни сто-пански организации да купуваат волна за нејзина сметка во смисла на одредбите од оваа одлука.

6. Цените определени со оваа одлука ќе се со-образуваат кон промените на цените на волната од увоз ако тие цени се зголемат или намалат за над 3% од цените од точката 1 на оваа одлука. Висо-чината на зголемувањето или намалувањето на це-ните на волната од увоз ја утврдува Сојузниот за-вод за цени во декември секоја година.

7. Со денот на влегувањето во сила на оваа од-лука престанува да важи Одлуката за гарантира-ните цени за волна („Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/70).

8. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 129
23 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

331.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА СУРОВ ПАМУК

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации, што произве-дуваат суров памук самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и на ин-дивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите) им се обезбедуваат гаран-тирани цени за суров памук, и тоа за:

	Дин./kg
I класа, просечен рандман 31	3,50
II класа, просечен рандман 30	3,35
III класа, просечен рандман 30	3,25

2. Цените од точката 1 на оваа одлука се под-разбираат франко откупното место на купувачот, а важат за суров памук со 9,5% влага.

3. Сојузната дирекција за резерви на индустри-ски производи (во понатамошниот текст: Дирекци-јата) е должна по цените и под условите од оваа одлука да ги купува сите количини на суров па-мук што производителите ќе ѝ ги понудат заради купување и купениот суров памук што произво-дители ќе ѝ го стават на располагање да го презе-ме во рок од два месеца од денот на ставањето на располагање.

4. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на суров памук.

5. Дирекцијата може да овласти одделни сто-пански организации да купуваат суров памук за нејзина сметка во смисла на одредбите од оваа од-лука.

6. Оваа одлука ќе се применува на суров па-мук почнувајќи од родот на 1971 година.

7. Со денот на влегувањето во сила на оваа од-лука престанува да важи Одлуката за минимални-те откупни цени за конопово стебленце, суров па-мук и сурови кожурци од свилени буби („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/65).

8. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 120
23 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

332.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ ЗА ОРИЗОВА АРПА

1. На работните организации и на самостојните организации на здружен труд — правни лица во составот на работните организации, што се занима-ваат со производство на оризова арпа самите или во кооперација со индивидуални земјоделски про-изводители, и на индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителите) им се о-безбедуваат гарантирани цени за оризова арпа (не-лупен ориз), и тоа:

	Дин/kg
за I класа — — — — —	2,50
за II класа — — — — —	2,30
за III класа — — — — —	2,20

2. Сојузната дирекција за резерви на прехран-бени производи (во понатамошниот текст: Дирек-цијата) е должна по цените и под условите од оваа одлука да ги купува сите количини на оризова ар-па што производителите ќе ѝ ги понудат заради ку-пување и купената оризова арпа што произво-дители ќе ѝ ја стават на располагање да ја преземе во рок од три месеци од денот на ставањето на рас-полагање. Ако Дирекцијата во наведениот рок не ги преземе купените количини на оризова арпа, таа е должна на производителот да му ти надомести трошоците на складирањето за непреземеаните ко-личини, сметајќи од денот на истекот на рокот во кој Дирекцијата била должна да ги преземе купе-ните количини.

3. Цените од точката 1 на оваа одлука се подразбираат франко вагон натоварна станица на производителот или франко магацин железничка станица на производителот или франко магацин на мелница за производителите, кои се занимаваат со индивидуални производители — по избор на Дирекцијата, а за индивидуалните производители — франко магацин на стопанските организации кои Дирекцијата ги овластила да вршат откуп за нејзина сметка, и тоа за оризова арпа наполно зрела, здрава, без дефектни и оштетени зрна, незаразена со оризови болести или штетници, од следниот квалитет:

1) за I класа — исти сорти, со најмногу 3% црвени зрна, 2% примеса и нечистота и 14% влага;

2) за II класа — исти сорти, со најмногу 15% црвени зрна, 2% примеса и нечистота и 14% влага;

3) за III класа — разни сорти, со над 15% црвени зрна, со најмногу 2% примеса и нечистота и 14% влага.

4. Ако оризовата арпа има процент на примеса и нечистота или влага поголем или помал од процентот од точката 3 на оваа одлука, гарантираната цена за секој поголем односно помал процент на примеса и нечистота или влага ќе се намали односно зголеми за истиот процент (1:1). Дропките се земаат предвид.

5. Дирекцијата не е должна да купува оризова арпа, без оглед на класата, која има влага повеќе од 18%, или примеса и нечистота повеќе од 8% за I класа, повеќе од 15% за II класа и повеќе од 18% за III класа.

6. Дирекцијата и производителите со договор ги регулираат роковите на преземањето и другите услови на испораката на оризовата арпа.

7. Дирекцијата може да овласти одделни стопански организации да купуваат оризова арпа за нејзина сметка во смисла на одредбите од оваа одлука.

8. Оваа одлука ќе се применува на оризовата арпа почнувајќи од родот на 1971 година.

9. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за гарантираните минимални цени за оризова арпа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/65).

10. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 121

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

333.

Врз основа на чл. 17 и 20 став 2 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69 и 15/70), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ГАРАНТИРАНИТЕ ЦЕНИ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ВИДОВИ ЗЕЛЕНЧУК И ОВОШЈЕ

1. Со оваа одлука се определуваат гарантираните цени на компирот, кромидот, гравот и сливата пожегача за сушење и се пропишуваат начинот

и условите под кои Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи (во понатамошниот текст: Дирекцијата) е должна да ги преземе количините на компир, кромид, грав и сливата пожегача за сушење, чија испорака е договорена помеѓу работните организации и самостојните организации на здружен труд — правни лица што се занимаваат со производство на наведениот зеленчук и овошје самите или во кооперација со индивидуални земјоделски производители, и индивидуалните производители (во понатамошниот текст: производителот) и работните организации што се занимаваат со промет или со преработка на стоки (во понатамошниот текст: купувачот) или да ја надомести разликата во цената за тие количини.

2. На производителот му се обезбедуваат гарантирани цени, и тоа за:

Вид	Сорта	Квалитет	Дин./kg
1) компир	ургента бинтје дезире цветник игор и добрињ ела мажестик меркур конебец толминац и викторија	I	0,60
2) кромид	домашен погачар птујски и мако (бачки кромид)	I	0,80
3) грав	тетовец и метохиски ципро и трешњевец градиштанец препеличар бел оријаш, пасулица, перла и сумпорац	екстра I I I екстра I I	4,50 4,20 4,30 4,00 3,80 3,60 3,50
4) слива	пожегача за сушење, врз база на стотинка	I	0,50

Квалитетот на производите од ставот 1 на оваа точка мора да му одговара и на квалитетот пропишан во Правилникот за квалитетот на овошјето, зеленчукот и печурките и производите од овошје, зеленчук и печурки („Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/64, 25/65, 27/68 и 10/71).

3. Договор за испорака на производите од точката 1 на оваа одлука ќе склучат производителот и купувачот до 31 март на годината за која се врши договарањето, со тоа што цените да не можат да бидат пониски од цените од точката 2 на оваа одлука.

4. Договорот од точката 3 на оваа одлука производителот е должен да ѝ го достави на Дирекцијата во рок од 15 дена од денот кога е склучен, заради евидентирање.

5. Дирекцијата е должна по цените и под условите од точката 2 на оваа одлука да ги преземе договорените количини производи од точката 2 став 1 под 1, 2 и 3 на оваа одлука, само:

1) ако склучениот договор помеѓу производителот и купувачот ѝ е доставен заради евиденција во рокот од точката 4 на оваа одлука;

2) ако купувачот во договорениот рок не ги преземе купените количини на производителот од точката 2 став 1 под 1, 2 и 3 на оваа одлука и ако производителот во рок од 7 дена од денот кога купувачот бил должен да ги преземе тие количини производи, ѝ постави барање на Дирекцијата таа да ги преземе;

3) ако договорот од точката 3 на оваа одлука, покрај производите и цените, содржи и одредби за рокот на испораката и за количината на производите, со тоа што договорените количини да не можат да бидат помали од 300 тони за компир и од 20 тони за кромид.

Дирекцијата е должна да го преземе од производителот компирот, кромидот и гравот во рок од 45 дена од денот кога го примила барањето од производителот за преземање, со тоа што овој рок да не може да почне да тече пред 1 октомври текоаната година.

Со преземањето на компирот, кромидот и гравот според одредбите на ставот 2 од оваа точка, не се засегнуваат другите права и обврски што за производителот и купувачот произлегуваат од договорот што меѓусебно го склучиле.

6. Ако Дирекцијата не го преземе компирот, кромидот и гравот во рокот од точката 5 став 2 на оваа одлука, таа е должна да му ги надомести на производителот, покрај цената од точката 2 на оваа одлука, и сите трошоци на складирањето за непреземените количини, сметајќи од денот на истокот на рокот од точката 5 став 2 на оваа одлука.

7. Ако купувачот на слива пожегача за сушење, чија испорака е договорена и договорот ѝ е доставен на Дирекцијата заради евиденција во рокот од точката 4 на оваа одлука, на Дирекцијата ѝ понуди во индустриски сушилници сушена слива етивирана, таа е должна да ги преземе сите понудени количини. Квалитетот на сушените сливи мора да му одговара на квалитетот пропишан во Правилникот за квалитетот на овошјето, зеленчукот и печурките и производите од овошје, зеленчук и печурки.

Дирекцијата е должна да ја преземе сушената и етивираната слива по цена од:

Дил./kg

1) за слива крупнока од 96 до 100 парчиња во 1/2 kg — — — — —	3,65
2) за слива крупнока од 86 до 95 парчиња во 1/2 kg — — — — —	3,80
3) за слива крупнока од 85 парчиња во 1/2 kg — — — — —	4,00

Цените од ставот 2 на оваа точка се подразбираат франко вагон односно франко камион на тврд пат, по избор на купувачот во местото на продавачот. Во цената е засметана и вредноста на дрвената амбалажа.

Сувата слива ќе се откупува по цените од ставот 2 на оваа точка само ако сливата за сушење е платена најмалку по цената од точката 2 став 1 под 4 на оваа одлука и ако е исушена во индустриски сушилници.

8. Цената на производите од точката 2 на оваа одлука се подразбира франко вагон или магацин натоварна станица на производителот, или франко магацин на производителот или франко магацин или камион тврд пат, по избор на купувачот, а без амбалажа.

9. Оваа одлука ќе се применува на компирот, кромидот, гравот, сливите за сушење и сушената и етивираната слива почнувајќи од родот на 1971 година.

10. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за гарантирање цени на определени видови зеленчук и овошје („Службен лист на СФРЈ“, бр. 39/66, 7/68, 26/68, 4/70 и 40/70).

11. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 115

23 јуни 1971 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Митја Рибичиќ, с. р.

334.

Врз основа на членот 3 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71), во спогодба со сојузниот секретар за финансии, сојузниот секретар за стопанство издава

НАРЕДБА

ЗА ПОБЛИСКИТЕ УСЛОВИ И НАЧИНОТ НА КОРИСТЕЊЕТО НА СРЕДСТВАТА ЗА УНАПРЕДУВАЊЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО И ШУМАРСТВОТО ПРЕДВИДЕНИ ВО СОЈУЗНИОТ БУЏЕТ ЗА 1971 ГОДИНА

1. Средствата за унапредување на земјоделството и шумарството предвидени во разделот 13 позиција 215, распоредна група 16-2-21 од Сојузниот буџет за 1971 година (во понатамошниот текст: средства), чиј е носител Сојузниот секретаријат за стопанство (во понатамошниот текст: носителот на средствата), можат да им се даваат на работните и други организации и на општествено-политичките заедници (во понатамошниот текст: корисникот) само за работите предвидени со Програмата за употреба на средствата за унапредување на земјоделството и шумарството предвидени во сојузниот буџет за 1971 година (во понатамошниот текст: Програмата), која е составен дел на Одлуката за Програмата за употребата на средствата за унапредување на земјоделството и шумарството предвидени во сојузниот буџет за 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/71).

2. Средствата му се даваат на корисникот врз основа на договор за непосредно изведување на работите или за изведување работи преку други изведувачи. Договорот го склучуваат носителот на средствата и корисникот.

3. Средствата му се одобруваат на корисникот врз основа на програмата и претсметката на корисникот односно на изведувачот на работите, под услов корисникот да обезбедил учество во финансирањето на работите од сопствените средства или од други извори, ако е тоа предвидено, и учеството да не може да биде помало од износот предвиден со Програмата.

Како учество од сопствени средства или од други извори се подразбираат вложувањата што ги вршат општествено-политичките заедници, работните организации, корисникот односно изведувачот на работите и другите давачи на средствата, и тоа во пари, работна сила, материјал или во вршење на други услуги.

При склучувањето на договорот од точката 2 на оваа наредба корисникот е должен да поднесе доказ дека обезбедил средства за учество.

4. Договорот склучен помеѓу носителот на средствата и корисникот треба, покрај другите податоци, да содржи и обврски и права на носителот на средствата во поглед на исплатувањето и давањето аванс за извршување на работите и право на запирање на работите предвидени со Програмата ако не се изведуват квалитетно и во согласност со Програмата; обврски на корисникот работите да ги изврши во договорениот рок, квалитетно и во согласност со Програмата, како и да ги врати средствата примени од сојузниот буџет, со законска

камата и со надоместок на штетата, ако работите не се извршени според договорот.

5. Исплатувањето на средствата се врши во вид на аванс, и тоа: првата рата во височината утвeрде-на со договорот, а секоја понатамошна рата и ис-плата по конечната пресметка — врз основа на до-кази за извршените работи и за износот потрошен за извршување на работите од сопствените сред-ства и од други извори.

За конечната пресметка корисникот е должен да испостави фактура на вкупната вредност на ра-ботите што се исплатуваат од средствата. Во фак-турата корисникот ги наведува износите примени на име аванс и сумата преостаната за исплата од средствата.

Исплатувањето на средствата се врши сразмер-но на износот потрошен од сопствените и другите извори.

Конечната пресметка на извршените работи и фактурата мора да му се поднесе на носителот на средствата во рок од 30 дена од денот на истекот на рокот предвиден во договорот за завршување на работите, а најдоцна до 20 декември 1971 го-дина.

6. Ако работите не можат да се извршат во ро-кот предвиден во договорот поради пречки наста-нати од објективни причини, корисникот е должен за тоа да го извести носителот на средствата и да бара продолжување на рокот за извршување на ра-ботите. Ако програмата и претсметката (на корис-никот) треба да се изменат, корисникот е должен за тоа да побара согласност на носителот на сред-ствата.

7. Корисникот е должен во рок од 30 дена од денот на истекот на рокот предвиден во догово-рот за завршување на работите, а најдоцна до 31 ја-нуари 1972 година, да му достави на носителот на средствата конечен извештај за извршувањето на работите.

8. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

9-6507/1
17 јуни 1971 година
Белград

Го заменува сојузниот
секретар за стопанство,
Мухамед Халиќ, с. р.

335.

Врз основа на членот 33 од Законот за прометот на лекови („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65), на предлог од Комисијата за фармакопеја, Сојуз-ниот совет за здравство и социјална политика до-несува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА УТВРДУВА-ЊЕ НА ЈУГОСЛОВЕНСКА ФАРМАКОПЕЈА III

1. Во Решението за утврдување на Југословен-ска фармакопеја III („Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/70) точката 3 се менува и гласи:

„3. Ова решение влегува во сила на 1 март 1972 година.“

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

08 бр. 1709/3
14 јуни 1971 година
Белград

Заменик-претседател
на Сојузниот совет
за здравство и социјална
политика,
Абдурахим Жури, с. р.

336.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Служ-бен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација до-несува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛА-СТА НА ГРАДЕЖНИШТВОТО — ВИСОКОГРАДБА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословен-ски стандарди:

Проветрување на простории без надворешни прозорци со помош на вертикални и хоризонтални канали по природен пат. Системи на поеди-нечни канали — — — — — JUS U.C2.200

Проветрување на простории без надворешни прозорци со помош на вертикални и хоризонтални канали по природен пат. Системи на собир-ни канали — — — — — JUS U.C2.201

Проветрување на простории без надворешни прозорци со помош на вентилатори — — — — — JUS U.C7.202

Подвижни скали. Технички про-писи и испитување — — — — — JUS M.D2.100

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Ју-гословенскиот завод за стандардизација, кое е со-ставен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1972 година.

Бр. 18-2866/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

337.

Врз основа на членот 4 став 1, членот 25 став 4 и членот 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стан-дардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛА-СТА НА ГРАДЕЖНИШТВОТО — ВИСОКОГРАДБА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословен-ски стандарди:

Влечени керамиди од глина — JUS B.D1.009
Пресувани керамиди од глина — JUS B.D1.010
Полни тули од глина — — — JUS B.D1.011
Фасадни полни тули од глина — JUS B.D1.013
Шупливи фасадни тули и блоко-ви од глина — — — — — JUS B.D1.014
Шупливи тули и блокови од глина — — — — — JUS B.D1.015
Шупливи плочи од глина за пре-градни сидови — — — — — JUS B.D1.022
Поролит-плочи од глина — — — JUS B.D1.024
Методи за испитување на Кера-миди од глина — — — — — JUS B.D8.010
Методи за испитување на тули, блокови и плочи од глина — — — JUS B.D8.011

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1972 година.

4. Престануваат да важат следните југословенски стандарди:

Влечени Керамиди од глина —	JUS B.D1.009
Пресувани Керамиди од глина —	JUS B.D1.010
Полни тули од глина — — —	JUS B.D1.011
Фасадни полни тули од глина —	JUS B.D1.013
Шупливи фасадни тули и блокови од глина — — — — —	JUS B.D1.014
Шупливи тули и блокови од глина — — — — —	JUS B.D1.015
Шупливи сидни блокови од глина	JUS B.D1.020
Шупливи плочи од глина за преградни сидови — — — — —	JUS B.D1.022
Поролит-плочи од глина — —	JUS B.D1.024
Методи за испитување на Керамиди од глина — — — — —	JUS B.D8.010
Методи за испитување на тули, блокови и плочи од глина — — —	JUS B.D8.011

донесени со Решението за југословенските стандарди од областа на градежништвото („Службен лист на СФРЈ“, бр.20/67).

5. Југословенските стандарди од точката 4 на ова решение престануваат да важат на 31 декември 1971 година.

Бр. 18-2867/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

339.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА САНИТАРНА ОПРЕМА ЗА СТАНОВИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Санитарна опрема за станови:

Кади од сив лив или од челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.210
Полукади од сив лив или од челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.220
Тушни кади од сив лив или од челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.230

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1972 година.

Бр. 17-2864/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

340.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ШИНСКИ ВОЗИЛА И КОНТЕНЕРИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Цртежи во железничкото машинство. Заглавје на цртежи — — — — —	JUS P.A2.040
Цртежи во железничкото машинство. Насоки за техничко цртање	JUS P.A2.041
Кочна опрема на железнички коли од нормален колосек. Основни принципи — — — — —	JUS P.G0.010
Кочни лостови на железнички возила. Затезна спојка — — — — —	JUS P.G2.021
Кочни лостови на железнички возила. Шестострани навртки со валчест навој за затезни спојки — — — — —	JUS P.G2.022
Рачно тркало на кочница на железнички возила — — — — —	JUS P.G4.001
Врата на железнички патнички и багажни коли од нормален колосек	JUS P.N3.010
Придршки на железнички возила од нормален колосек. Форма и мери — — — — —	JUS P.P3.102
Решетки на скали на железнички возила. Форма и мери — — — — —	JUS P.P3.103
ISO — контејнери. Терминологија — — — — —	JUS M.Z2.353

338.

Врз основа на членот 4 став 1, членот 25 став 4 и членот 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА РЕШЕНИЕТО ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА САНИТАРНА ОПРЕМА ЗА СТАНОВИ

1. Решението за југословенските стандарди за санитарна опрема за станови („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/63), со кое се донесени следните југословенски стандарди:

Кади од лив или челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.210
Полукади од лив или челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.220
Тушови кади од лив или челичен лим, емајлирани — — — — —	JUS U.N5.230

престанува да важи.

2. Ова решение влегува во сила на 31 декември 1971 година.

Бр. 17-2862/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1971 година.

Бр. 21-2865/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

341.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ТЕКСТИЛНАТА ИНДУСТРИЈА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Плетени производи за облекување. Дополнение на стандардот за плетените производи за облекување JUS F.D.5.010
Текстилни материјали за бришење и чистење на машини и делови — JUS F.Z.0.010

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1971 година.

Бр. 10-2863/1
31 мај 1971 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

342.

Врз основа на членот 35 од Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 47/66 и 55/66) и точката 1 од Одлуката за обележјата на банкнотата од 500 динари и на кованиците пари од 2 и 5 динари („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/70), во согласност со Сојузниот извршен совет, гувернерот на Народната банка на Југославија донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ПУШТАЊЕ ВО ОПТЕК НА БАНКНОТА ОД 500 ДИНАРИ

1. Народната банка на Југославија на 1 август 1971 година ќе пушти во оптек банкнотата од 500 динари, со обележјата што се утврдени со Одлуката за обележјата на банкнотата од 500 динари и на кованиците пари од 2 и 5 динари.

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

О. бр. 44

24 јуни 1971 година
Белград

Народна банка на Југославија

Гувернер,
д-р Иво Перишин, с. р.

343.

Врз основа на членот 19 од Основниот закон за утврдувањето и распределбата на доходот во работните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/68), а поаѓајќи од усвоените општествено-политички ставови за самоуправното спогодување и општественото договарање, Сојузниот одбор на Синдикатот на градежните работници на Југославија, Советот за градежништво на Сојузната стопанска комора и Сојузниот извршен совет, по спроведената постапка на договарање, постигнаа

ОПШТЕСТВЕН ДОГОВОР

ЗА МИНИМАЛНИТЕ СТАНДАРДИ НА ЖИВОТНИТЕ И РАБОТНИТЕ УСЛОВИ НА ГРАДЕЖНИТЕ РАБОТНИЦИ

Член 1

Со овој општествен договор (во понатамошниот текст: Договорот), на самоуправни основи се уредуваат:

- минималните станбени услови на работниците;
- минималните стандарди на исхраната на работниците;
- минималните услови за обезбедување на здравствената заштита на работниците;
- превозот на работниците на работа и обратно.

Овој договор ги обврзува работните организации кога ќе го прифатат.

1. МИНИМАЛНИ СТАНБЕНИ УСЛОВИ НА РАБОТНИЦИТЕ

Член 2

Тргнувајќи од специфичноста на градежништвото работите да се изведуваат во седиштата на работните организации, во населени места и на отворени работилишта надвор од населени места, работните организации обезбедуваат сместување на своите работници во постојани објекти изградени во градови и во привремени објекти на градилишта надвор од населени места.

1. Минимални услови за сместување на работниците во населени места

Член 3

Сместувањето на работниците во седиштата на работната организација и во населените места каде што работната организација подолго изведува работи се обезбедува првенствено со изградба на самечки хотели или населби чии објекти се изградени од цврст и квалитетен материјал.

Член 4

Објектите за сместување на работниците — самци во седиштето на работната организација и во населените места мораат да имаат:

- гардероба (остава за обувки, ормани за обувки, корита и лавабоа);
- сушилници за облека и обувки;
- простории за спиење (ормани и плакари, кревети, работни маси и столови);

- друштвени простории (дневни односно клупски простории за друштвена и културна дејност и простории и објекти за физкултурна дејност);
- санитарни простории (мијалници, тушеви, WC-и, посебни санитарни објекти за жени и пералници);
- чајни кујни;
- други простории (простории за чување на велосипеди и мопеди, паркинг-плато, стан за до-марот);
- болеснички соби;
- котларница и остава за огрев.

Член 5

Работните организации ќе се залагаат, во рамките на долгорочната урбавистичка политика и при

издавањето дозволи за лоцирање на нови работнички населби од траен карактер, да се применуваат и почитуваат нормативите што важат за урбанизацијата и лоцирањето на семејните станови и станбените населби.

Работните организации во својата долгорочна политика на развојот со еднакво внимание ќе пристапуваат кон решавањето на самечкото и семејното сместување на работниците.

Член 6

Работните организации при изградбата на нови објекти од траен карактер за сместување на работниците — самци ќе ги применуваат следните минимални стандарди:

	Самечки хотели	Други објекти од траен карактер
— број на легла во соба најмногу	4	4
— кубатура на станбената просторија за живеење	10—15 m ³ по станар	10 m ³ по станар
— квадратурата на станбената просторија за живеење	4,5 до 5 m ² по станар	4 до 4,5 m ² по станар
— бања или туш со топла и ладна вода	за 15 до 20 станари	за 20 до 25 станари
— мијалник	за 8 до 12 станари	за 12 до 20 станари
— лавабо за миене на нозе	за 15 до 20 станари	за 20 до 25 станари
— WC — чучаец	за 8 до 10 станари	за 10 до 15 станари
— писоари	за 20 до 25 станари	за 25 до 30 станари
— сушилници за рубелина и облека	0,20 m ² по станар	0,20 m ² по станар
— чајна кујна	0,30 m ² по станар	0,30 m ² по станар
— квадратура на просторијата за чување на работните облека, обувки и др.		
— квадратура на друштвената просторија	0,50 m ² по станар	0,50 m ² по станар
— квадратура на просторот за дневен престој	0,50 m ² по станар	0,50 m ² по станар
— број на легла за болни работници	0,50 m ² по станар	0,50 m ² по станар
— опрема на гардероба	1 легло на 50 станари	
— ресторан со кујна	Плакари и ормани во просторијата за спиење — за секој станар посебно	

Член 7

Секоја соба за спиење треба да има удобни легла со современа постелина, маса, еден стол по легло, ормани и плакари, според условите предвидени со важечкиот југословенски стандард. Секоја таква соба треба да има кош за отпадоци, а по можност и ноќни шкафчиња.

Постелната рубелина се менува најмалку два пати месечно.

Член 8

Самечките хотели и другите објекти од траен карактер за сместување на работниците треба да имаат мијалници за лична хигиена кои се опремени со лавабоа за миене и со корита или лавабоа за миене на нозе. Височината на коритата од подот треба да биде според нормите на JUS.

Полиците за тоалетен прибор, држачите за облека и крпите за лице се составен дел на опремата.

Во лавабоата треба да биде спроведена топла и ладна вода.

Подот и сидовите на мијалницата до височина од 1,5 m треба да се обложени со материјал кој не пропушта влага и лесно се одржува. На подот мораат да бидат вградени соодветен број решетки со сифони за одвод на водата. Покрај лавабото и коритата на подот треба да се постават специјално изградени решеткави елементи од пластична маса.

Член 9

Бањите во самечките станбени објекти од траен карактер се состојат од посебни кабини со тушеви и со простор за оставање на облеката и рубелината. Бањите се постојано снабдени со топла и ладна

вода. Подовите и сидовите на бањите до височина од два метра се обложуваат со материјали кои не пропуштаат влага и кои лесно се одржуваат. На подовите треба да се постават решетки од пластична маса.

Член 10

Во просториите за WC, покрај клозетот, мора да постои и просторија со писоари и вградено лавабо. Подот и сидовите на клозетот и на просторијата со писоари до височина од 1,20 метра треба да бидат изградени од материјал кој не пропушта влага, кој лесно се пере и дезинфицира. Секој WC мора да има посебна врата што се затвора од внатрешната страна.

За жените — работнички мораат да се обезбедат посебни санитарни простории.

Член 11

Секој самечки станбен објект од траен карактер треба да има пералница, сушилница и одделение за пеглање. Перењето и пеглањето работната организација може да го обезбеди и преку услужни сервиси.

Член 12

Секој објект располага со определен број чајни кујни, зависно од бројот на станарите, кои имаат соодветна опрема исклучително за готвење на топли напиеви.

Член 13

Објектите за сместување на работниците располагаат со простории за чување на работната облека и обувки. Овие простории мораат да бидат снабдени со доволен број закачалки, со ормани за чевли и обезбедени со добра вентилација.

Член 14

Секој самечки станбен објект односно населба од траен карактер треба да има соодветни друштвени простории во кои станарите го поминуваат слободното време. Друштвените простории се состојат од:

— дневна просторија што е намената за разговори, шах, радио-телевизија, разни состаноци и др. Овие простории мораат да имаат соодветна опрема — клуб-гарнитури;

— библиотека со читалница, која е снабдена со дневен и неделен печат, со стручна, белетристичка и друга литература.

Член 15

Самечките хотели и другите станбени објекти од траен карактер за живеење на работниците мораат да имаат болеснички соби. Тие соби се издвоени од другите простории и имаат посебни санитарии и опрема во согласност со нивната намена.

Потребно е на секои 50 станари да постои најмалку едно легло во болесничката соба.

Член 16

Во самечките хотели и во другите објекти од траен карактер треба да се обезбеди централно греење. Ако централното греење не е економично или не постојат услови тоа да се спроведе, треба да се обезбеди друг начин на греење кој овозможува хигиенско живеење (нафта-печка, гас и слично).

Сите простории во станбената населба се загреваат кога надворешната утринска температура ќе се спушти на $+5^{\circ}\text{C}$.

Член 17

Објектите од траен карактер за сместување на работниците — самци треба да имаат соодветен дворен простор за паркинг, зелени површини и терени за спорт, ако тоа локацијата го дозволува.

Заради побрзо, поефикасно и поквалитетно решавање на сместувањето на работниците, работните организации, а посебно помалите, можат да ги здружат средствата и заеднички да изработат постојани станбени објекти за сместување на своите работници.

2. Минимални услови за сместување на работниците надвор од населени места

Член 18

Привремените станбени објекти за сместување на работниците — самци се градат, по правило, само надвор од седиштето на работната организација и од населените места на оддалечени градилишта. Тие објекти се градат од монтажно-демонтажни елементи кои се погодни да се пренесат на нови градилишта. Ако изградбата на градежниот објект трае подолго, препорачливо е објектите за сместување на работниците да се прават од цврст материјал.

Привремените објекти за сместување на работниците, во поглед сместувањето и хигиенско-санитарните услови треба, по правило, да ги исполнуваат оние минимални услови и стандарди што важат за објектите од траен карактер.

Член 19

При лоцирањето на привремените станбени населби посебно треба да се води сметка за климатските услови, за условите за снабдување со вода и за оддалеченоста на населбата од градилиштето односно објектот, за опасноста од лавини, поплави, одронување на камен и терен, опасност од ерозија и др.

Член 20

Станбените населби треба, по правило, да се обезбедат со изворска вода во доволни количини. Ако нема изворска вода, теренот треба да се испита заради обезбедување на населбата со подземна вода.

Водата мора претходно да биде лабораториски испитана (бактериолошка и хемиска анализа на водата) заради погодност за човечка употреба.

Член 21

При лоцирањето на населбата мора да се води сметка за нејзината оддалеченост од градилиштето односно објектот. Населбата не смее да биде лоцирана во непосредна близина на градилиштето, поради штетното влијание од бука, прав и сл., а не смее да биде ниту премногу оддалечено од градилиштето, за работниците да не се исцрпуваат физички поради постојано движење на релацијата населба-градилиште и обратно.

Оддалеченоста на населбата од градилиштето треба да изнесува 500 до 1.500 метри, зависно од условите на самото градилиште.

За лоцирање и изградба на населба потребно е претходно да се прибави мислење на здравствената служба и одобрение од надлежната санитарна инспекција.

Член 22

Населбата треба да претставува единствена целост. Во поглед на распоредот на станбените и придружните објекти таа треба функционално да им одговара на потребите на работниците и да обезбеди удобни услови за нормален живот.

Член 23

Станбените објекти треба да бидат изградени така што да ги исполнуваат следните минимални услови:

— да е доволен приливот на сончеви зраци, и тоа најмалку 2 до 3 часа во текот на денот;

— да се поставени паралелно со правецот на дувањето на ветровите;

— растојанието од еден до друг таков објект да е рамно на височината на објектот ($D = V$);

— покрај просториите за спиење, да имаат и претсоби и простории за чување на работна облека и обувки;

— во просториите за спиење да се обезбеди природна и вештачка светлина според важечкиот југословенски стандард.

Член 24

Во поглед на бројот на леглата во една соба и внатрешната опременост, како и квадратурата и кубатурата на собата, се применуваат оние нормативи што важат и за објектите од траен карактер.

Член 25

Во зимски период треба да се обезбеди загревање на станбените простории, со тоа што температурата во нив да изнесува од 18 до 20°C .

Член 26

Ако во станбените објекти на градилиштата се сместени и семејствата на работниците, потребно е за нив да се издвојат посебни простории за живеење.

Член 27

Ако не постојат услови за приклучување или воведување канализација, потребно е санитарниот јазол да се лоцира и да се изгради низводно од населбата и доволно да се оддалечи од станбените и други објекти во населбата.

Санитарниот јазол опфаќа:

— типски, полски и хигиенски WC-и, и тоа една кабина на 10 до 25 работници. WC треба секој ден да се хлорира, а подовите да се изработат од материјали што лесно се одржуваат;

— мијалниците кои, зависно од условите, се изградуваат како стандардни (како во постојани објекти) или полски со корито, по принципот: една чешма на 20 до 25 работници. За одвод на нечистата вода треба да се ископаат пропусни јами;

— бања:

а) ако населбата е обезбедена со доволна количина вода, треба да се изградат стандардни тушеви;

б) ако населбата нема доволно вода, треба да се постават тушеви од полски тип, по принципот: еден туш на најмногу 30 работници.

Тушевите треба да имаат топла и ладна вода, а загревањето на вода се врши зависно од условите на теренот. Просториите за туширање се состојат

од два дела, од кои едниот служи за преслекување а другиот за туширање. Подовите и сидовите на бањата мораат да бидат изградени од материјали кои лесно се одржуваат. На подот на бањата треба да се постават пластични или дрвени решетки.

Ако во населбите не е можно да се обезбеди доволно вода за изградба на постојани бањи, работните организации ќе обезбедат подвижни бањи.

Во склопот на санитарниот јазол во населбата треба да се обезбедат пералници за перење на лична облека на работниците и снабдени со потребна опрема за перење.

Член 28

Привремените населби на теренот мораат да располагаат со простории за дневен престој и за културно-забавен живот на работниците. За таа цел може да се користи и трпезаријата, ако бројот на работниците на населбата не е голем.

Овие простории треба да имаат радио и телевизиски приемници, како и голем број примероци на дневен печат.

На градилиштата на кои работите ги изведуваат поголем број работни организации, препорачливо е работните организации да изградат заеднички објекти за културно-забавен и спортски живот на работниците и сите други простории согласно со одредбите на овој договор.

Член 29

Населбата со сите придружни објекти треба да биде според својата функционалност естетски уредена и да има изградени пристапни патеки, уредени зелени површини, изградени и уредени терени за спорт и рекреација (мал фудбал, кошарка, одбојка и др.), ако во близината на населбата нема спортски објекти кои би можеле да ги користат работниците што живеат во односната работничка населба.

Во кругот на населбата не е дозволено складирање на градежен и друг материјал, паркирање на возила и градежни објекти за ремонт на возила и механизација.

Член 30

За помали градилишта односно објекти чија изградба трае пократко и кои се надвор од населени места и каде економски не е оправдано да се градат населби, за сместување на работниците можат да се користат подвижни превозни објекти, што се изградени посебно за таа цел. Во поглед на хигиенските и санитарните услови тие подвижни објекти мораат да бидат приспособени кон потребите на работниците и да ги исполнуваат условите предвидени со овој договор.

За сместување на работниците на градилиштата од ставот 1 на овој член можат, по исклучок, да се користат и приватни објекти.

Станбените подвижни објекти мораат да имаат заучна и топлотна изолација, мијалници и одводи за вода според стандардите од овој договор.

II. МИНИМАЛНИ СТАНДАРДИ ЗА ИСХРАНА НА РАБОТНИЦИТЕ

Член 31

Работните организации организираат исхрана за сите работници што не се хранат во своите домаќинства, односно кои живеат одвоено од семејството.

Работната организација обезбедува топло јадење за време на работата на сите работници на градилиштето. Работната организација треба да овозможи, надвор од работното време, исхрана на самците сместени во самечки домови или во населби за самечко сместување.

Калоричната вредност на храната за три дневни јадења не смее да изнесува под 4.000 калории.

Биолошкиот состав на храната треба да обезбеди потребни количини шеќер, маст, белтчини, витамини и минерални соли.

Храната треба да биде разновидна.

За обезбедување на разновидноста на храната, работничките мензи и ресторани се должни да при-

готват листа на јадења најмалку за 15 дена. Листата на јадењата ја приготвува, усвојува и неговата примена ја контролира советот на корисниците на општествената исхрана. Листата на јадењата не смее да отстапува од усвоените минимални стандарди во поглед на калоричната вредност, биолошкиот состав и разновидноста на храната.

Член 32

Со објектите за друштвена исхрана на работниците раководаат квалификувани и висококвалификувани угостителски работници.

Член 33

Надзор и контрола над приготвувањето на храната, над нејзината калорична вредност, квалитетот и разновидноста вршат соодветните служби за општествен стандард и здравствена заштита.

Член 34

Рестораните работат, по правило, врз принципот на самослужно издавање на храна, преку линии со топол пулт. Ваквиот принцип на издавање храна треба да се применува и во трпезариите на градилиштата каде што е тоа можно.

Член 35

Органите на управувањето на работната организација самостојно донесуваат одлуки за височината на бенефицирањето на исхраната во согласност со усвоената политика, своите можности, потребите на работниците, височината на теренските додатоци и др. При тоа, треба да се води сметка да се усвојат, најмалку на ниво на регион, исти или приближно исти критериуми во политиката на друштвената исхрана.

3. Објекти за друштвена исхрана

Член 36

Во рамките на самечките хотели и другите трајни објекти за сместување на работниците можат да се изградуваат објекти за друштвена исхрана. Објектите за друштвена исхрана подлежат на сите стандарди и нормативи предвидени за угостителските објекти.

Објектите за друштвена исхрана на градилиштата надвор од населени места мораат да бидат одвоени од објектите за сместување на работниците, а во поголеми населби наполно извоени.

Овие објекти се состојат од: кујна, трпезарија и други придружни простории.

Член 37

Кујната треба функционално да биде изградена така што да ѝ одговара на својата намена за приготвување на храна.

Покрај кујната треба да се предвидат и следните простории:

- простории за примање и издавање на прехранбени продукти (приватен магазин);
- одделение за приготвување на храна (простории за приготвување на прехранбени продукти и за перење на садови, простории за готвење и издавање на готови јадења);
- простории за сместување и чување на облека на кујнскиот персонал (гардероба);
- споредни простории за кујнскиот персонал (мијалници, бањи и WC-и);

Кујната мора да ја има најмалку следната опрема:

- орман или сандак за чување на леб, обложен од надворешната и внатрешната страна, така што да биде обезбеден од глодачи, инсекти и штетни влијанија;
- чешма и водник со топла и ладна вода;
- разладни уреди;
- ормани за чисти садови;
- маси за приготвување и издавање храна и друг потребен кујнски прибор.

Подот и сидовите на кујната до 1,5 метра височина треба да бидат изградени од материјал кој лесно се одржува.

Во кујната мора да биде обезбедена вентилација, одвод на пара и на други штетни материи.

Член 38

Трпезаријата треба да ги исполнува следните услови:

- по можност да е свртена кон север;
- да обезбедува 0,5 до 1 m² по еден корисник на друштвена исхрана во најбројна смена;
- пред влезот во трпезаријата да постои посебна просторија со мијалници за миене раце, и тоа една чесма на 30 корисници на друштвена исхрана. По можност кон истата просторија треба да постои и WC со писоари. Мијалниците треба да имаат електрични апарати за сушење на раце;
- подот да биде изработен од материјал кој лесно се одржува;
- да има маси покриени со пластична маса заради подобро одржување и по четири стола на секоја маса.

Ако трпезаријата истовремено служи и како друштвена просторија, во неа треба да се обезбедат места за бифе, радио и телевизиски приемник и катче за културно-забавен живот (шах, дневен печат, книги и друго).

Член 39

При секој објект во изградба треба да се обезбеди импровизирана трпезарија со соодветна чајна кујна, со просторија за прием и издавање на храна, за миене и сместување на садови и со потребен инвентар.

Храната мора да се донесува исклучително во специјални термос-лонци, кои се наменети за таа цел.

Издавањето на храната мора да го врши угостителски персонал, во согласност со сите санитарни и технички услови.

Член 40

Работните организации што вршат проектирање, сондажа, монтажа, односно што изведуваат знаетчиски или завршни работи, кога ги изведуваат работите надвор од своето седиште, на своите работници треба да им обезбедат минимални услови за сместување и исхрана предвидени во овој договор во сопствените објекти или во објектите на основните изведувачи на работите или со користење услуги на угостителски и туристички претпријатија.

III МИНИМАЛНИ СТАНДАРДИ ЗА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА

Член 41

Здравствена заштита на работниците се обезбедува преку здравствени служби на работните организации и соодветните територијални здравствени организации.

Член 42

Поради специфичноста на работата во градежништвото, работните организации на работниците ќе им ги обезбедат најмалку следните куративно-превентивни мерки на заштита, и тоа:

- здравствен преглед на работниците при приемот на работа;
- периодичен здравствен преглед на работниците што работат на загрозуени работни места, според важечките законски прописи;
- контролен здравствен преглед на хронично болелите работници и инвалиди на трудот — најмалку еднаш годишно;
- систематски здравствен преглед и контрола на сите работници — најмалку еднаш во две години, заради активно следење на здравствената состојба на запослените работници;
- контрола и надзор над исполнувањето на санитарно-хигиенските услови при работата, сместувањето и исхраната на работниците;
- санитарно-хигиенски надзор над водата и објектите за снабдување со вода на теренот;
- услови да може работникот непречено да ја користи основната здравствена заштита.

Член 43

Работните организации посебно или заеднички, ќе организираат здравствена заштита на работниците на градилиштата надвор од населени места.

На градилиштата од ставот 1 на овој член на кои се запослени повеќе од 200 работници, работната организација мора да обезбеди здравствена заштита преку своја здравствена служба или по пат на договор со територијална здравствена установа. На градилиштата со повеќе од 500 работници мора да биде обезбедена и забоздравствена заштита.

На градилиштата на кои имаат обезбедено здравствена заштита по пат на давање услуги од страна на свои лекари и друг медицински персонал, работните организации обезбедуваат и санитарски возила во границите на своите материјални можности.

Сите работни организации се должни во секој момент да имаат на располагање моторно возило на градилиштето, ако не располагаат со санитарско возило, кое ќе биде готово за интервенција во случај на потреба.

Член 44

Заради поефикасно и побрзо укажување на здравствена заштита на работниците на објектите во изградба во поголеми градови, диспанзерите на медицината на трудот и здравствените служби можат да користат подвижни амбулантни коли спремни за таа цел.

IV. ПРЕВОЗ НА РАБОТНИЦИТЕ

Член 45

Работните организации обезбедуваат групен превоз на работниците на работа и обратно во сите случаи кога градилиштето односно местото на работата е оддалечено од местото на живеењето над 3.000 метра, ако постојат сообраќајници и ако не е обезбеден превоз со средства на јавен сообраќај.

На градилиштата што се оддалечени од населени места и не се поврзани со средства на јавниот сообраќај, работните организации се должни на работниците, заради посета на семејствата, да им организираат превоз до најблиското место со организиран јавен сообраќај, и враќање на градилиштата, и тоа во интервали кои за секој месец ги утврдува органот на управувањето.

Надоместокот односно регресирањето на трошоците на превозот на работниците на работа и обратно работните организации го уредуваат со свои самоуправни акти, а врз основа на самоуправни спогодби.

V. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 46

Работните организации ќе ги приспособат постојните самечки домови и станбени објекти од траен карактер за сместување на работниците кон барањата на овој договор најдоцна во рок од пет години. Секоја работна организација треба да донесе и да разработи петгодишен план за приспособување и изградба на станбените објекти за сместување на работниците во согласност со одредбите на овој договор.

Новите станбени објекти и населби за сместување на работниците-самци ќе се градат во согласност со минималните стандарди предвидени со овој договор.

Член 47

Работните организации веднаш ќе пристапат кон организирање и обезбедување на друштвената исхрана и на здравствената заштита на работниците, во согласност со минималните стандарди усвоени со овој договор.

Член 48

Досегашните спогодби со кои работните организации ги регулирале минималните животни и ра-

ботни услови односно некои елементи на стандардот на определени региони, потребно е да се усогласат со одредбите на овој договор најдоцна во рок од една година од денот на неговото потпишување.

Ако со самоуправните спогодби на одделни региони или републики е предвидено повисоко ниво на станбениот стандард, на исхраната и на здравствената заштита на работниците, работните организации ќе ги применуваат стандардите утврдени со тие спогодби.

Член 49

Спроведувањето на одредбите од овој договор ќе го вршат органите на управувањето и нивните извршни органи и соодветните стручни служби во работните организации.

Републичките и покраинските одбори на Синдикатот на градежните работници и советите за градежништво на стопанските комори ќе формираат заеднички органи за следење на примената на овој договор. Таквите органи можат да се формираат и на ниво на региони, градови и општини.

Ако работната организација, што пристапила кон овој договор, не ги почитува неговите одредби, основната организација на Синдикатот и органите од ставот 2 на овој член ќе бараат од органите на управувањето и од извршните органи на работната организација да ги информираат членовите на работната заедница за причините на непочитувањето на овој договор.

Ценејќи ја оправданоста на причините на непочитувањето на овој договор, основната организација на Синдикатот и органите на Синдикатот, како и органите од ст. 1 и 2 на овој член, можат да дадат предлог за отповик на органите на управувањето и на извршните органи на начинот и по постапката што се утврдени во општиот акт на работната организација.

Член 50

Сојузниот одбор на Синдикатот на градежните работници на Југославија, Советот за градежништво на Сојузната стопанска комора и Сојузниот совет за труд формираат комисија од ист број претставници, за следење на примената на овој договор.

Комисијата соработува со органите од членот 49 ст. 1 и 2 на овој договор, го разгледува спроведувањето на овој договор еднаш годишно, а по потреба дава објаснувања за неговата примена и ги разгледува предлозите за дополненија и измени на овој договор.

Член 51

Овој договор влегува во сила со денот на потпишувањето.

Бр. 294

25 јуни 1971 година

Белград

Претседател на Сојузниот одбор на Синдикатот на градежните работници на Југославија,
Претседател на Советот за градежништво на Сојузната стопанска комора,
Владимир Стиеповиќ, с.р. Ѓуро Шимац, с.р.

По овластување на Сојузниот извршен совет заменик-претседател на Сојузниот совет за труд,
Светозар Пеповски, с.р.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА НАРЕДБАТА НА СОБРАНИЕТО НА ОПШТИНАТА ПРОКУПЉЕ ЗА ОРГАНИЗИРАЊЕ ПРОТИВПОЖАРНА СЛУЖБА НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ОПШТИНАТА ПРОКУПЉЕ

I. Работничкиот совет на Трговското претпријатие со мешани стоки на големо и на мало „Тргопромет“ во Прокупље поднесе барање за оценување на законитоста на чл. 4 и 5 од Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље, бр. 1315/1-70 од 10 април 1970 година, истакнувајќи дека со наведените членови од Наредбата се установени за работните организации обврски кои според законот Собранието на општината не е овластено да ги утврдува. Поради тоа подносителот на претставката смета дека Собранието на општината Прокупље ја повредило одредбата на членот 18 од Законот за измени и дополненија на Основниот закон за заштита од пожар и предлага Судот да ги поништи одредбите на чл. 4 и 5 од Наредбата за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље.

Во својот одговор на барањето на подносителот на претставката Собранието на општината Прокупље истакна дека обврската, установена во чл. 4 и 5 од Наредбата, е условна во таа смисла што се однесува само на оние работни организации кои немаат намера да организираат самостојна противпожарна служба.

II. Во текот на претходната постапка и на јавната расправа Уставниот суд на Југославија утврди дека со одредбите на чл. 4 и 5 од Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље било предвидено дека за работните организации, кои во определен рок не организираат своја противпожарна единица и не го известат Собранието на општината за своите намери во тој поглед, ќе се смета дека се согласиле и го овластиле Собранието на општината да организира противпожарна служба за нивна сметка. Истовремено овие работни организации се обврзале секоја година да уплатат определен износ за функционирање на службата, кој се пресметувал во определен промил од вкупниот приход остварен во изминатата календарска година.

Членот 18 од Законот за измени и дополненија на Основниот закон за заштита од пожар („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65) предвидува дека Собранието на општина може да ѝ нареди на работната организација да организира противпожарна единица со соодветна опрема.

Во меѓувреме влезе во сила Општиот закон за заштита од пожар („Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/70), кој во членот 14 предвидува дека, до досегувањето на републички закон за заштита од пожар, на териториите на републиките ќе се применува Основниот закон за заштита од пожар, но најдоцна до 31 декември 1970 година. Тој ден е објавен Законот за заштита од пожар („Службени гласник СРС“, бр. 50/70), кој влезе во сила на 1 јануари 1971 година. Во одделот „Финансирање“, кој ги опфаќа одредбите на чл. 61 до 65 од Законот, на нов начин е регулирано прашањето на финансирањето на противпожарната служба во општините на територијата на Србија.

III. Уставниот суд на Југославија, врз основа на изложеното, смета дека за време на важењето на Основниот закон за заштита од пожар, Собранието на општина можело да основе сопствена противпожарна единица или, во договор со работните организации, заедничка противпожарна единица. Меѓутоа, според одредбите на наведениот закон, собра-

нието на општина не можело за сметка и во името на работната организација да основе заедничка противпожарна служба, ако претходно не добила согласност од работната организација. Волјата на работната организација не може да се претпостави, таа мора да биде изразена во соодветна, со закон определена форма. Ова толку повеќе што изјавата за волјата, според словото на Наредбата, треба да има за последица и материјална обврска во вид на определен промит од доходот на работната организација, кој би служел за покривање на трошоците на заедничката противпожарна служба.

Според тоа, Собранието на општината Прокупље не било овластено на работните организации да им ја наметне обврската содржана во чл. 4 и 5 од Наредбата за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље. Поради тоа Уставниот суд смета дека наведените одредби од Наредбата не биле во согласност со Уставот на Југославија и со Основниот закон за заштитата од пожар.

Со оглед на новите прописи за заштитата од пожар односно на Општиот закон за заштитата од пожар и Законот за заштитата од пожар, што го заменија Основниот закон за заштитата од пожар и на нов начин ја регулираа материјата на организацијата и финансирањето на службата на заштитата од пожар, Уставниот суд смета дека со престанокот на важењето на Основниот закон за заштитата од пожар во целост престанала да важи и Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље, што е донесена во извршување на овластувањата содржани во Основниот закон.

IV. Врз основа на изложеното, согласно со членот 241 став 1 точка 3 од Уставот на Југославија, по одржаната јавна расправа, Уставниот суд на Југославија

одлучи

1. Се утврдува дека Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље, бр. 1315/1-70 од 10 април 1970 година, престанала да важи на 1 јануари 1971 година со денот на влегувањето во сила на Законот за заштитата од пожар („Службени гласник СРС“, бр. 50/70).

2. Одредбите на чл. 4 и 5 од Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље, бр. 1315/1-70 од 10 април 1970 година, не биле во согласност со членот 18 од Законот за измени и дополненија на Основниот закон за заштитата од пожар („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65).

3. Оваа одлука во поглед поединечните правни акти произведува правно дејство од членот 32 од Законот за Уставниот суд на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 52/63).

4. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Службени гласник СРС“.

V. Оваа одлука ја донесе Уставниот суд на Југославија во состав: претседавач судија Иван Божиќевик и судии: Неда Божиќевик, д-р Асен Грунче, Шефкет Маглајлиќ, Никола Срзентиќ, Јоже Земљак и д-р Иво Сунариќ.

У бр 329/70

21 мај 1971 година

Белград

Го заменува
Претседателот на
Уставниот суд на
Југославија
судија,

Иван Божиќевик, с. р.

СОДРЖИНА:

Страна

317.	Одлука за измени и дополненија на Одлуката за располагање со девизите што ќе ги остварат граѓани — — — — —	505
318.	Одлука за продолжување на важењето на Одлуката за давање регрес при продажбата на рештачки губриња во првото полугодие на 1971 година за потребите на земјоделството и шумарството — — —	505
319.	Одлука за продолжување на важењето на Одлуката за определување премија за кравјо и овчо млеко во првото полугодие на 1971 година — — — — —	505
320.	Одлука за определување премии за волна во првото, второто и третото тримесечје на 1971 година — — — — —	506
321.	Одлука за определување премија за суров памук во првото, второто и третото тримесечје на 1971 година — — — — —	506
322.	Одлука за минималната откупна цена за кравјо и овчо млеко — — — — —	506
323.	Одлука за измени на Одлуката за минималната откупна цена за сончоглед — — —	507
324.	Одлука за измена на Одлуката за минималната откупна цена за шеќерна репа — — —	507
325.	Одлука за минималните откупни цена за конопово стебленце — — — — —	508
326.	Одлука за гарантираните цени за пченица и 'рж — — — — —	508
327.	Одлука за гарантираната цена за пченка — — — — —	509
328.	Одлука за гарантираните цени за јачмен и овес — — — — —	509
329.	Одлука за гарантираните цени за добиток — — — — —	510
330.	Одлука за гарантираните цени за волна — — — — —	512
331.	Одлука за гарантираните цени за суров памук — — — — —	513
332.	Одлука за гарантираните цени за оризова арпа — — — — —	513
333.	Одлука за гарантираните цени на определени видови зеленчук и овошје — — —	514
334.	Наредба за поблиските услови и начинот на користењето на средствата за унапредување на земјоделството и шумарството предвидени во сојузниот буџет за 1971 година — — — — —	515
335.	Решение за измена на Решението за утврдување на Југословенска фармакопеја III — — —	516
336.	Решение за југословенските стандарди од областа на градежништвото — високоградба — — — — —	516
337.	Решение за југословенските стандарди од областа на градежништвото — високоградба — — — — —	516
338.	Решение за престанок на важењето на Решението за југословенските стандарди за санитарна опрема за станови — — — — —	517
339.	Решение за југословенските стандарди за санитарна опрема за станови — — — — —	517
340.	Решение за југословенските стандарди за шински возила и контејнери — — — — —	517
341.	Решение за југословенските стандарди од областа на текстилната индустрија — — —	518
342.	Решение за пуштање во оптек на банкнотата од 500 динари — — — — —	518
343.	Општествен договор за минималните стандарди на животните и работните услови на градежните работници — — — — —	518
	Одлука за оцена на законитоста на Наредбата на Собранието на општината Прокупље за организирање противпожарна служба на територијата на општината Прокупље — — — — —	523
	Меѓународни договори — — — — —	433